

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200367
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6220200367.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému K. T., R.. XX. XX. XXXX, D. C. J., N.. V.. H. XXX/XX, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom spoločnosťou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 8.194,12 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 90,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 07.10.2017 do 02.11.2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 03.11.2017 do 01. 12. 2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 02. 12. 2017 do zaplatenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.296,28 Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.296,28 Eur počnúc od 26. 07. 2017 do zaplatenia.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 30 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.02.2020 podal právny predchodca žalobcu (VÚB, a. s.) žalobu na tunajší súd, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 8.194,12 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy počnúc od 26.07.2017 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 05.08.2015 Zmluvu o pôžičke č. 5025139, na základe ktorej bola dlžníkovi poskytnutá pôžička vo výške 7.672,92 EUR. Uvedenú čiastku sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume po 148,54 EUR až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 17.824,80 EUR, z ktorej ku dňu podania žaloby na súd zaplatil žalovaný 2.376,64 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas právny predchodca žalobcu listom - predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2017 vyzval žalovaného na uhradenie dlžných splátok, ktoré však neuhradil ani v dodatočnej lehote. Zároveň žalovaného upozornil, že pokiaľ nedôjde k uhradeniu najstaršej omeškanej splátky, žalobca má právo úver zosplatiť. Následne právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle § 565 OZ a vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru ku dňu 19.07.2017, o ktorej skutočnosti žalovaného právny predchodca žalobcu informoval listom zo dňa 20.07.2017. Žalovaný ku dňu doručenia žaloby neuhradil dlžné splátky, preto dlh žalovaného predstavuje celkovo sumu 8.194,12 EUR (žalovaná suma) a pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 10.570,76 EUR po odpočítaní prijatých úhrad zo strany žalovaného vo výške 2.386,64 EUR. Žalobca si nenárokoval náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uplatnil však nárok na zákonný

úrok z omeškania počnúc od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení okamžitej splatnosti úveru, t.j. vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.194,12 EUR počnúc od 26.07.2017 až do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 24.03.2020 vydal platobný rozkaz, č. k. 11Csp/14/2020-36, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. Uviedol, že žalobca presne nevyčíslil dlžnú sumu, pretože žalovaná čiastka nepredstavuje reálnu výšku dlhu. Okresný súd Veľký Krtíš následne uznesením č. k. 11Csp/14/2020-52 zo dňa 04.08.2020 platobný rozkaz zrušil podľa § 267 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Právny zástupca žalobcu následne v duplike doručenej súdu dňa 07.08.2020 uviedol, že žalovaná suma bola dostatočne špecifikovaná v bode 5. podaného žalobného návrhu. Žalovaný doposiaľ uhradil sumu 2.376,64 EUR, čím žalovaná čiastka zodpovedá sume 8.194,12 EUR s príslušenstvom.

4. Právny zástupca žalovaného v replike doručenej súdu dňa 24.11.2020 uviedol, že podľa § 103 OZ premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti, pričom ak sa pre nesplnenie niektorej splatnej splátky stane zročným celý dlh, začne premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Vzniesol zároveň námietku voči aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, pretože nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18.11.2020 žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 60 EUR spolu s príslušenstvom vzhľadom na úhrady žalovaného, ktoré uskutočnil vo výške 30 EUR dňa 06.10.2020 a vo výške 30 EUR dňa 02.11.2020.

6. Ďalej v podaní zo dňa 16.12.2020 žalobca uviedol, že žalovaným vznesená námietka premlčania je nedôvodná. Právny predchodca žalobcu zosplatnil úver pre nezaplatenie splatnej splátky ku dňu 20.03.2017, na ktorý postup bol upozornený v predžalobnej upomienke. Žaloba bola súdu doručená dňa 27.02.2020, t. j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Za nedôvodnú zároveň považoval aj námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú doložil zmluvou o postúpení spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod pohľadávky vrátane identifikácie postúpenej pohľadávky. Zároveň predložil oznámenie o postúpení, čím podľa žalobcu boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8; veta 1 zákona o bankách. Zároveň vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 30 EUR spolu s príslušenstvom, pretože žalovaný uhradil časť dlžnej pohľadávky vo výške 30 EUR dňa 01.12.2020. Žalobca ďalej zotrval na žalobe v rozsahu o zaplatenie 8.104,12 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.194,12 EUR od 26.07.2017 do 06.10.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.164,12 EUR od 07.10.2020 do 02.11.2020, spolu s 5,0 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.134,12 EUR o 03.11.2020 do 01.12.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.104,12 EUR od 02.12.2020 až do zaplatenia.

7. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením, č. k. 11Csp/14/2020-90 zo dňa 10.09.2020 pripustil, aby z konania vystúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a na jej miesto do konania vstúpil žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.10.2020.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 18.12.2020, na ktoré sa právni zástupcovia strán a strany neustanovili, pričom súhlasili s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti. Súd ďalej rozhodol podľa § 180 CSP a pojednávanie vykonal v neprítomnosti právnych zástupcov a strán.

9. Súd vykonal dokazovanie listinami a oboznámil sa s Notárskou zápisnicou N 3283/2017 zo dňa 11. 12. 2017 č.l. 7-10, Príloha 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov č.l. 11, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05. 08. 2015 č.l. 13-16, Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 05. 2017 č.l. 16, Dohodou o uznaní dlhu č.l. 17, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 20. 07. 2017 č.l. 17, fotokópiou doručenej zásielky č.l. 18, Prehľadom splátok a úhrad k zmluve XXXXXXX - klient K. T. č.l. 19, Prílohou č. 1 - Odvolanie plnej moci č.l. 71, Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 72, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26. 08. 2020 č.l. 73-74, Žiadosť o postúpenie a prevod č.l. 77, ktorých obsah súd oznámil na pojednávaní.

10. Na základe vykonaných dôkazov súd vo veci zistil tento skutkový stav:

Všeobecná úverová banka, a. s. (právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 05.08.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 7.672,92 EUR, ktoré sa žalovaný ako dlžník zaviazal splácať v pravidelných 120 splátkach po 148,54 EUR, splatných do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci až do zaplatenia celkovej sumy úveru vo výške 17.824,80 EUR, pri celkových nákladoch spotrebiteľa za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 10.151,88 EUR. Zmluvné strany si dohodli fixnú ročnú úrokovú sadzbu 22,00 %, pri uvedenej RPMN 22,00 % a priemernej hodnote RPMN 10,39 %. Zmluva ďalej uvádza konečnú splatnosť úveru, ktorá bola vyjadrená údajom „8/2025“ s tým, že splatnosť 1. splátky nastala ku dňu 20.09.2015 a ostatné splátky sa stali splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Účelom poskytnutia úveru bolo uhradenie predchádzajúcich záväzkov žalovaného evidovaných pod č. XXXXXXXX vo výške 3.456,05 EUR a č. XXXXXXXX voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a záväzkov voči VÚB a.s., v ktorých spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vystupovala ako správca vo výške 4.216,87 EUR. Žalovaný čerpal finančné prostriedky v dohodnutej výške, avšak porušil zmluvné povinnosti, pretože dohodnuté splátky neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom - predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2017, aby uhradil dlžnú pohľadávku zo Zmluvy zo dňa 05.08.2015, vzhľadom na evidovaný nedoplatok na splátkach v celkovej sume 742,70 EUR. Súčasťou upomienky je upozornenie veriteľa, že pokiaľ do 05.07. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 právny predchodca žalobcu bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný napriek uvedenému neuhradil dlžnú sumu v dodatočnej lehote, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť ku dňu 19.07.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017, ktorý bol adresovaný žalovanému. Podľa prehľadu splátok k Zmluve č. 5025139 súd zistil, že žalovaný doposiaľ uhradil na úver ku dňu doručenia žaloby čiastku 2.376,64 EUR. Zároveň na základe výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaný poslednú úhradu na úver evidovanú vo výpise uskutočnil ku dňu 30.12.2016 vo výške 148,54 EUR, následne ďalšie splátky nerealizoval. Dňa 30.11.2017 bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom. Podľa prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka, ktorej sa týka predmet tohto konania. Uvedená skutočnosť žalovanému bola písomne oznámená dňa 26.08.2020 Oznámením o postúpení pohľadávky zaslaným na adresu bydliska žalovaného. Okresný súd Veľký Krtíš o procesnom nástupníctve žalobcu rozhodol uznesením č. k. 11Csp/14/2020-90, ktoré sa stalo právoplatným a vykonateľným dňa 20.10.2020.

11. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“); zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy do 30.09.2015 (ďalej len na „OZ“); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 53 ods. 6 OZ; ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 53 ods. 9 OZ; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 OZ; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy do 29.09.2015 (ďalej len na „ZoSÚ“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. b), f), g), i), j), k), l) ZoSÚ; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať:

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia

20. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ; ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky do 31.12.2017 (ďalej len „Zákon o bankách“); ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Vzhľadom na to, že žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 90 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne sumy 30 EUR od 07.10.2017 do 02.11.2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 03.11.2017 do 01. 12. 2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 02. 12. 2017 až do zaplatenia, súd konanie v uvedenom rozsahu podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. Nesúhlas žalovaného súd nezistoval, keďže ku späťvzatiu došlo skôr ako sa začalo pojednávanie.

24. Predmetom žaloby po čiastočnom zastavení konania zostal žalobný nárok o zaplatenie sumy 8.104,12 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.194,12 EUR od 26.07.2017 do 06.10.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.164,12 EUR od 07.10.2020 do 02.11.2020 spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.134,12 EUR od 03.11.2020 do 01.12.2020, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.104,12 EUR od 02.12.2020 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

25. Súd vyššie citované zákonné ustanovenia aplikoval na zistený skutkový stav a dospel k záveru, že žaloba bola sčasti dôvodná.

26. Najskôr pred preskúmaním vecnej opodstatnenosti žaloby súd sa zaoberal námietkami žalovaného smerujúcimi voči aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a následne tiež vnesenou námietkou premlčania žalobného nároku.

27. Preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Pričom súd skúma vecnú legitímáciu vždy a to aj bez návrhu a v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Súd vychádzal z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým bola banka (VÚB, a.s.) vyžadoval, aby pred postúpením splatnej pohľadávky banka preukázateľne vyzvala dlžníka (žalovanú) na zaplatenie dlžnej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému zročnému dlhu. Žalobca bol povinný preukázať zaslanie a doručenie výzvy žalovanej bankou na uhradenie dlžnej sumy a podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách preukázať súčasne dĺžku omeškania žalovanej (dlžníka) so zaplatením peňažného záväzku viac ako 90 dní. Po dodržaní tohto postupu bolo možné, aby banka celú zosplatnenú pohľadávku postúpila inému subjektu. Za písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorého súčasťou je výzva na uhradenie pohľadávky z konkrétnej zmluvy a v konkrétnej výške. Žalobca preukázal, že žalovanému bola bankou doručená alebo sa dostala do sféry jeho dispozície výzva, že žalovaný je v omeškaní, čím je možné konštatovať, že pohľadávka banky bola postúpiteľná. Uvedené potvrdzuje listina - Predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2017 spolu so žalobcom predloženou obálkou a poštovou doručenkou s vyznačenou poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, ktorá bola dňa 13.06.2017 vrátená právnenému predchodcovi žalobcu, čím sa podľa čl. VI. bod 14.2 zmluvy, zásielka považuje za doručenú dňom jej vrátenia právnenému predchodcovi žalobcu, t. j. dňom 13.06.2017. Bola teda splnená úvodná zákonná podmienka, pretože žalovaný bol preukázateľne vyzvaný na zaplatenie nesplneného peňažného záväzku, s ktorým ku dňu výzvy bol v omeškaní po dobu viac ako 90 dní. Uvedené je zjavné aj z obsahu samotnej výzvy, keďže bol upozornený na možnosť zosplatenia úveru pre splátku, ktorej splatnosť nastala v mesiaci 03/2017. Rovnako z predloženého bankového výpisu vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok úveru od

mesiaca 01/2017, čím bol v omeškaní (ku dňu postúpenia) viac ako 90 kalendárnych dní so splnením svojho peňažného záväzku voči banke. Na danom základe súd mal preukázané splnenie zákonných predpokladov vyžadovaných pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky je platným právnym úkonom a žalobca je aktívne legitimovaným subjektom.

28. Ďalej sa súd zaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania. V tomto zmysle bolo nutné ustáliť aplikáciu ustanovenia § 103 OZ a určiť začiatok behu premlčacej doby. Citované ustanovenie Občianskeho zákonníka jednoznačne upravuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd je tohto názoru, že v danom prípade premlčacia doba na zaplatenie zosplatneného dlhu začala plynúť skôr (od dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený) ako došlo k zosplatneniu dlhu. Obsahom Predžalobnej upomienky zo dňa 26.05.2017 (č. l. 16), Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 a Prehľadom splátok a úhrad žalovaného k zmluve č. 5025139 súd mal preukázané, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 19.09.2017 z dôvodu omeškania žalovaného so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 03/2017, ku dňu 20.03.2017. Týmto okamihom začala plynúť premlčacia doba v spojitosti so zosplatneným dlhom. Žaloba bola žalobcom na súde podaná dňa 27.02.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby, čím nárok žalobcu nebol premlčaný a námietka premlčania z tohto dôvodu nebola vznesená opodstatnene.

29. Nadväzne súd konštatuje, že podľa § 565; veta prvá OZ, ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca preukázal, že uvedené zákonné podmienky boli splnené, pretože včas uplatnil právo na zosplatnenie a žalovaného na daný úkon riadne upozornil. V čl. VI. bod 11.4 zmluvy si pôvodný veriteľ a žalovaný dohodli možnosť straty výhody splátok. Pôvodný veriteľ v Predžalobnej upomienke zo dňa 26.05.2017 upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru pre splátku splatnú v mesiaci 03/2017, ku dňu 20.03.2017. Písomnosť žalovanému zaslal na adresu označenú v zmluve, ako adresu na účely doručovania. Pošta mu zásielku vrátila ako nedoručenú. Podľa čl. VI. bod 14.2 zmluvy, zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia právnomu predchodcovi žalobcu, t.j. dňa 13.06.2017. Dňa 20.07.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dlh z predmetnej zmluvy sa stal splatný v celom rozsahu a žalovaný uvedenú skutočnosť nepoprel, preto v súlade so zákonom účinky zosplatnenia nastali k 19.07.2017.

30. Na základe vykonaných dôkazov súd konštatuje, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol zmluvný vzťah, ktorý bol založený Zmluvou zo dňa 05.08.2015, ktorý sa posudzuje podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa podraduje pod ustanovenia osobitného ZoSÚ. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaného) preskúmal dôvodnosť žalobného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov, predovšetkým, či dotknutá zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v ustanovení § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

31. Súd konštatuje, že v predmetnej Zmluve nebol vyjadrený konkrétny časový údaj - deň, ktorý v mesiaci august 2025 nastane termín konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48 však podľa súdu nebolo nevyhnutné, aby zmluva, resp. jej zmluvné podmienky uvádzali splatnosť každej jednotlivej splátky (vrátane termínu konečnej splatnosti úveru) s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ zmluvné podmienky zmluvy žalovanej umožňovali s istotou identifikovať tento dátum. Zo zmluvy vyplýva, že ďalšie splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Zmluvné podmienky preto žalovanému ako spotrebiteľovi umožňovali s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti ako deň 20.08.2025.

32. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky počtu a termínov splatnosti splátok istiny, úrokov je potrebné posudzovať s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť údajov. Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia predmetnej zmluvy nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov, tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Pokiaľ ustanovenie

§ 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za použitia eurokonformného výkladu je uvedené pojmy potrebné posudzovať ako spresňujúce kategórie, ktoré uvádzajú, čo splátka úveru zahrňuje (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 146/2017).

33. Zmluva vyjadruje údaj o priemernej RPMN na úrovni 10,39 %, ktorý zodpovedá informácii v zmysle Súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 pri ostatných spotrebiteľských úveroch presahujúcich sumu 6.500 EUR so splatnosťou od 5 do 10 rokov. Nemožno ale prehliadnuť fakt, že RPMN pre úver poskytnutý žalovanému podľa zmluvy bola stanovená na úrovni 22,00 % (t. j. v totožnej výške ako je fixná ročná úroková sadzba uvedená v zmluve), kde reálne náklady, ktoré bol žalovaný povinný zaplatiť za poskytnutie úveru boli omnoho vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky v rovnakom čase poskytovali štandardne úvery. Takýto postup žalobcu je neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je len formálnym resp. samoúčelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa dôležitú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať, ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený, inak nebol zákonodarcom vyžadovaný ako podstatná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ).

34. Ďalej súd dodáva, že ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (do 29.09.2015) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ vyžadoval, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo uvedené aj obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu. V prípade, že spotrebiteľský úver bol ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžadovala aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu. V záhlaví predloženej Zmluvy zo dňa 05.08.2015 nie je uvedené a nevyplýva obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa. V predmetnej zmluve je veriteľ identifikovaný na strane 7, pod podpisom zástupcu spoločnosti na, kde je uvedené obchodné meno a sídlo veriteľa: Consumer Finance Holding, a.s., ul. 29. augusta 3, 058 01 Poprad, avšak bez uvedenia identifikačného čísla veriteľa. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. b) ZoSÚ, čo spôsobuje následok podľa § 11 ods. 1,2 ZoSÚ spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

35. Podľa zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver za dohodnutý úrok 22,00 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). V predmetnej Zmluve presahuje odplata o 100 % úroveň priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v roku 2015 pri úveroch so splatnosťou od 5 do 10 rokov podľa údajov evidovaných a zverejňovaných NBS. Hodnota ročnej úrokovej sadzby sa v rozhodnom období (v čase uzatvorenia zmluvy) pohybovala na úrovni 9,99 % zo stavu úverov a pri nových úveroch na úrovni 11,53 %. Výška zmluvných úrokov, ktoré prevýšili priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Za rozporné s dobrými mravmi sa vo všeobecnosti považuje, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úrokov v predmetnej zmluve prevyšuje podstatným spôsobom obvyklú odplatu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a súd považoval dojednanie Zmluvy o odplate za rozporné s dobrými mravmi pre neúmernú výšku a tým za absolútne neplatné podľa § 39 OZ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.08.2015 je odplatnou zmluvou, kde neplatné zmluvné dojednanie o odplate je možné oddeliť od ostatných častí zmluvy, ktoré zostávajú v platnosti (§ 41 OZ).

36. Pokiaľ ide konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa výšky odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a § 39 Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na aktuálnu judikatúru (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27.08.2019), ktorá nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa,

ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Pritom Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu.

37. Neplatnosť zmluvného dojednaní o odplate znamená zároveň nedodržanie zákonnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, pretože Zmluva zákonným spôsobom nevyjadruje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo v konečnom dôsledku vyvoláva právny dôsledok znamenajúci bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ.

38. Ďalej súd dodáva, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako veriteľa, bolo s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver a zohľadniť dobu, na ktorú si vzal spotrebiteľský úver, výšku a príjem spotrebiteľa a tiež účel úveru. Žalobca ničím nepreukázal, že schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver posudzoval s ohľadom na konkrétne údaje o jeho príjmoch a výdavkoch, rodinnom stave a s prihliadnutím na údaje aj z príslušnej databázy alebo registra. Pritom je zrejmé, že predmetný úver bol žalovanému poskytnutý na uhradenie predchádzajúcich záväzkov žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu vo výške 3.456,05 EUR a 4.216,87 EUR. Nový úver za vysokú cenu zo strany klienta je vnímaný ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je klient vo finančnej tiesni a berie úver, možno konštatovať, že ide o prirodzený postup. Naopak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý sa zohľadňuje pri vyhodnocovaní vady právneho úkonu. Veriteľ v predmetnej veci musel počítať s následkami pri podcenení bonity dlžníka, v čom je potrebné vidieť aj podnikateľské riziko, ktoré sám veriteľ na seba poskytovaním úverov podstupuje. Uvedené nemožno presúvať na ľarchu daného klienta vo forme vysokej a absolútne neprímeranej odplaty vo forme úroku. Postup v súlade s ust. § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ žalobca nepreukázal a úver žalovanému poskytol bez údajov o jeho sociálno-ekonomickej situácii. Uvedené zakladá hrubé porušenie ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dojednanie úrokovej sadzby vo výške 22% pri úvere, ktorý mal byť poskytnutý v rozsahu 7.672,92 EUR na obdobie 10 rokov považoval za neprímerané, v rozpore s dobrými mravmi a v konečnom dôsledku za dojednanie neplatné. Žalobca preto nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver dojednaný v Zmluve formou úrokov. Zároveň vzhľadom na ďalšie vyššie uvedené nedostatky zmluvy a postup veriteľa pred uzatvorením zmluvy bez odbornej starostlivosti, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 ZoSÚ dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. b), i) ZoSÚ. Súd pri výške nesplateného zostatku úveru vychádzal zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad, pričom od celkovej sumy úveru poskytnutej žalobcom vo výške 7.672,92 EUR odpočítal úhrady, ktoré žalovaný vykonal v prospech úverového účtu. Z uvedeného dokladu vyplýva, že žalovaný na úver zaplatil čiastku 2.376,64 EUR, čo potvrdil aj žalobca v predmetnej žalobe. Vzhľadom na konštatovaný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, súd potom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť zostatok neuhradenej splatnej istiny úveru vo výške 5.296,28 EUR spolu s príslušenstvom.

40. Podľa oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je zrejmé, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 19.07.2017 a žalovaného vyzval na úhradu dlžného zostatku po doručení Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017. Právny predchodca žalobcu zaslal predmetné oznámenie na adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Podľa čl. VI. bod 14.2 Zmluvy, zásielka sa považuje za doručení okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak tiež piatym dňom, keď bola písomnosť daná na poštovú prepravu. Keďže žalovaný neuhradil dlžný zostatok v zmysle oznámenia, preto omeškanie žalovaného sa začalo dňom nasledujúcim po doručení zásielky, počnúc od dňa 26.07.2017. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 5.296,28 EUR počnúc od 26.07.2017 do zaplatenia (§ 517 ods. 1, ods. 2 OZ v spojení s §3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z.).

41. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP v zmysle zásady procesného úspechu. V rozsahu, v ktorom konanie o žalobe bolo čiastočne zastavené súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady zavinenia (§ 256 ods. 1 CSP). Žalovaný zaviniel zastavenie konania vo výške 90,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 07. 10. 2017 do 02. 11. 2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od

03. 11. 2017 do 01. 12. 2017, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,- Eur od 02. 12. 2017 do zaplataenia, pretože žalovaný čiastočné plnenia dlhu uskutočnil po podaní predmetnej žaloby na súd, čo viedlo žalobcu ku späťvzatiu žaloby v tejto časti.

42. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania zostal žalobný nárok vo výške 8.104,12 EUR spolu s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplataenie 5.296,28 EUR spolu s príslušenstvom (5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.296,28 EUR počnúc od 26.07.2017 až do zaplataenia). Z uvedeného vyplýva, že v predmetnom spore bol v prevažujúcom rozsahu procesne úspešný žalobca 65 %, pričom procesný úspech žalovaného bol 35 %. Úspešnejšiemu žalobcovi po odrátaní jeho neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 30 % (65 % - 35 % = 30%), ktorú náhradu súd potom žalobcovi priznal. Podľa platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).